

til dette Anlæg, er altsaa det, hvorvidt man med Rette kan sige, at Besparelserne i Driften giver en ganske udmærket Forrentning af det Beløb, som Anlægget vil koste. I Udvalget vil det altsaa blive en af Opgaverne at komme til den størst mulige Sikkerhed paa dette Punkt, og jeg haaber da, at man, hvor man eventuelt tvivler paa, at man fra Statsbanernes Side har vist Pessimisme nok for disse Punktens Vedkommende, ikke vil have noget imod, at man gør Forsøg paa at høre andre sagkyndiges Mening om disse Ting. Her maa jeg atter indskyde den Bemærkning, at hele dette Problem maa og kan ikke betragtes som et rent Statsbanespørgsmaal, men det maa og bør betragtes som et dansk Samfundsspørgsmaal. Jeg sætter nu imidlertid, at det vil vise sig — og det kan jeg jo kun haabe —, at de opstillede Beregninger vil kunne holde overfor enhver fornuftig sagkyndig Bedømmelse af Forholdene, saa vil Resultatet altsaa være, at man staar overfor en udmærket Forretning, hvis vi betragter det som en isoleret Forretning. Men deraf behøver efter min Mening — og her kommer jeg altsaa ind paa Økonomien i lidt videre Betydning — ikke at følge, at Foretagendet set fra et samfundøkonomisk Synspunkt med Henblik paa de Forhold, hvorunder vi i Øjeblikket lever, kan kaldes et forsvareligt Foretagende.

Det vil huskes, at man for ikke længe siden fik en Betænkning fra en saakaldt Valutakonference, og i denne Betænkning var det jo stærkt understreget, at man i høj Grad maatte fraraade det offentlige at give flere Penge ud end højst nødvendigt af Hensyn til, at den danske Krones Stilling skulde kunne blive saa gunstig som muligt. Nu kan man vel nok gaa ud fra, at naar denne Valutakonference udtalte sig paa den Maade, sigtede den fornuftigvis først og fremmest til at give Penge ud til uproduktive Formaal, og givet er det da og aa, at hvis der her var Tale om et uproduktivt Formaal, vilde alene Hensynet til den danske Krone, selv om man i øvrigt mente at kunne ofre disse Penge, afgjort stille sig hindrende i Vejen for at foretage en saadan Udgift. Men selv om — hvad der jo gentagne Gange er sagt — Forudsætningen fra mit Partis Side maa være den, at denne Udgift afgjort maa betegnes som produktiv, er det dog ikke udelukket, at en Udgift af denne Størrelse kan have en psykologisk Virkning i Retning af at skade den danske Krone. Hvis man kunde faa Sik-

kerhed for, at de Penge, der skal medgaa til dette Anlæg, vilde kunne skaffes ekstraordinært uden Optagelse af Laan — en Tanke, som den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Tange, jo var inde paa —, og man samtidig følte sig overbevist om, at man her staar overfor en god Forretning, er det min Overbevisning, at der kun vilde være meget faa Mennesker i dette Land, som ikke afgjort vilde være stemt for, at man skred til Anlægget. Det ærede Medlem Hr. Tange, som altsaa var inde paa Tanken, udtalte sig desværre ikke paa en saadan Maade, at man fik Indtryk af, at det ærede Medlem nærede nogen stor Tro til, at en Tanke i den Retning vilde kunne realiseres. Men det, at det ærede Medlem overhovedet udtalte sig, som han gjorde, haaber jeg betyder saa meget som, at han vil være med til at gøre et ærligt Forsøg paa at løse denne Opgave, uden at man optager Laan, selv om jeg meget vel ser, at det af mange Grunde vil kunne have sine ikke helt smaa Vanskeligheder, idet man ikke rigtig ved, paa hvilket Tidspunkt Pengene skal falde. Nogle vil vel sige, at dertil er der ingen Grund, for Forretningen i sig selv er sund, og naar først Broen er der, vil Driften af den i Løbet af en ikke overvældende lang Tid betale disse Penge. Men selv om dette Synspunkt paa en vis Maade kunde være rigtigt, er det dog givet, at før der kan tjenes Penge i dette Forhold, maa der gives Penge ud, og det er muligt, at denne Given Penge ud kan virke skadeligt, ikke mindst rent psykologisk. Jeg haaber altsaa, at der paa dette Punkt maa blive gjort et alvorligt Forsøg. Man har fra visse Sider sagt, at netop et Anlæg som dette var et med Hensyn til Valutaspørgsmaalet i sig selv fortjenstfuldt Foretagende, idet en Følge af Broens Bygning vilde blive, at man kunde undlade at indføre en hel Del engelske Kul, som nu bruges til Færgefarten. Heroverfor maa jeg sige, at saafremt det Tal, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet anførte, er rigtigt, skulde det her dreje sig om $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. eller deromkring. Men et saa lille Tal spiller afgjort i Forhold til Forrentningen af Anlægskapitalen en ret underordnet Rolle, idet der jo er Tale om en Besparelse paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Driften. Jeg haaber, at der vil blive gjort et alvorligt Forsøg paa at løse Sagen uden Optagelse af Laan, og sker det, og kommer man tillige gennem en indgaaende Udvalgsbehandling til det Resultat, at de